

За багато років роботи у аптечній службі

Ще ні разу на своїм віку

Не завагалось дивне моє серце,

Що вибрав я професію таку.

А, навпаки, вистукує гучніше,

Підказує: «Ти правильно живеш!»

Бо, що в житті є дійсно важливіше,

Коли не лиш для себе, ай для інших

Частинку свого серця віддаєш!

Волох Дмитро

З НАГОДИ 80-РІЧЧЯ ВИДАТНОГО СПОДВИЖНИКА ТА ЛІДЕРА ФАРМАЦІЇ ПРОФЕСОРА ДМИТРА СТЕПАНОВИЧА ВОЛОХА

29 січня 2016 р. відсвяткували ювілей сподвижника та лідера фармації, науковця, педагога, доктора фармацевтичних наук, академіка Міжнародної академії інформатизації при ООН, професора, Заслуженого працівника охорони здоров'я України Волоха Дмитра Степановича.

Дмитро Степанович народився у 1936 р. у селі Горобіївка, Срібнянського району Чернігівської області в родині селян-робітників. Батько завідував кінним господарством колгоспу, мати Дмитра Степановича працювала в ланці. В селі вона найкраще ткала і вишивала. Один із таких вишитих маминими руками рушник, як цінну реліквію, зберігає Дмитро Степанович. У родині Волохів дуже любили співати, любов до української пісні батьки передали і своєму синові. Так пісня стала своєрідним оберегом у житті Дмитра Степановича.

Після закінчення у 1954 р. Озерянської середньої школи Д. С. Волох вступив до фармацевтичного факультету Львівського державного медичного інституту. Під час навчання завідував сільською аптекою в Ічнянському районі.

Потім послідовно піднімався службовими сходами – спершу був одним із чільників обласного аптекоуправління, далі заступником начальника та начальником Головного аптечного управління МОЗ УРСР. За період його керівництва розбудовано аптечну мережу України, зміцнено матеріальну базу аптек, створено Республіканське виробниче об'єднання «Укрфармація».

У квітні 1986 р. Д. С. Волоха, одного з перших працівників МОЗ УРСР, було направлено до Чорнобиля для організації та забезпечення медичної допомоги контингенту ліквідаторів наслідків аварії на атомній електростанції. Під час ліквідації наслідків чорнобильської катастрофи Д. С. Волох працював у Чорнобильській поліклініці, відповідаючи за медичне забезпечення людей, які працювали в зоні реактора. У не такі далекі часи, щоб ми не казали, держава

вміла шанувати людей самовідданих не за особисту відданість зверхникам влади, а за трудовий внесок. Саме тому в Дмитра Степановича Волоха стільки всіляких високих відзнак. Він має ордени «Трудового Червоного прапора» й «Знак пошани», низку медалей. Він став Відмінником охорони здоров'я України, Заслуженим працівником охорони здоров'я республіки і це не за красиві очі та буйну сиву чуприну, а за плідну працю.

Цього самого 1986 р. Дмитро Степанович захистив кандидатську дисертацію, а через п'ять років у 1991 р. – докторську на тему «Наукові основи та шляхи підвищення соціально-економічної ефективності управління лікарським забезпеченням». У жовтні 1998 р. його обрано дійсним членом Міжнародної академії інформатизації.

Дмитро Степанович займається продовженням впровадження комп'ютерних технологій, комунікацій для машинного оброблення структурно-статистичних даних стосовно проблем створювання автоматизованих систем збору, накопичення та сервісної подачі інформації щодо наявності та застосування у практичній охороні здоров'я сучасних лікарських засобів.

У 1992 р. Д. С. Волох одним із перших в Україні створив спільне англо-українське підприємство «Тамбрандс» із виробництва предметів санітарії та гігієни та був призначений його президентом.

У серпні 1997 р. Дмитра Степановича обрано за конкурсом на посаду декана фармацевтичного факультету та завідувача кафедри фармації у складі Національного медичного університету імені О. О. Богомольця. Професора Волоха Д. С. поважають та люблять студенти. Насамперед за кредо – непохитно стояти за Україну, її високу гідність вберегти, його гасло – «Дай, Боже, рідній землі щасливої долі». Його мрія – щоб більше у нас було порядних і працьовитих людей, справжніх патріотів України. Він – блискучий аналітик, прекрасний педагог, чудовий організатор навчального процесу, висококласний фахівець.

Професор Д. С. Волох є автором більш ніж 200 наукових праць, зокрема 5 монографій, 3 довідників та низки навчальних посібників. Серед його наукових праць у співавторстві: «Довідник аналогів лікарських засобів», «Довідник провізора-аналітика», «Лікарські засоби та їх аналоги», «Історія фармації України» тощо. Наукові дослідження присвячені удосконаленню організаційної структури фармацевтичної галузі та впровадженню в практику науково-методичних розробок по створенню та модернізації аптечної системи України.

За Наказом Міністерства освіти і науки України Дмитро Степанович очолював комісію з акредитації фармацевтичних факультетів різних медичних вищих навчальних закладів України, брав участь в розробленні інструктивно-методичних рекомендацій з організації та підготовки акредитації підприємств, установ та організацій, що здійснюють роздрібну та оптову реалізацію лікарських засобів та виробів медичного призначення, опрацювання матеріалів стосовно змін та доповнень до законодавчої бази України.

Не тільки науковими надбаннями відзначена діяльність Дмитра Степановича, а і глибиною творчої краси. Він має прекрасний голос, який не раз бентежив душу піснями у його виконанні. А ще п'янять жагучим почуттям родинності, проникаючи у саму душу, його вірші:

*Пора щемливо-золота –
Моєї осені літа,
Крилом журливим в вирій...
І я прошу їх – не спішиць!
Так швидко-швидко не летіть,
За обрій в небі синім.
Ще не допитий келих днів,
Не сказано ще стільки слів,
А є про що сказати...
Ще пісня у душі дзвенить,
І птахом в небеса летить,
І мрії ще крилаті...
Ви не спішиць, мої літа!
Пора у мене золота!
Та вас не перейняти.*

Його високий таланти вченого, педагога, організатора розкривався і розкривається впродовж усього життєвого шляху. Вічної юності Вам і нових злетів на орлиних крилах науки і на крилах солов'їної пісні, доброго здоров'я і плідної роботи на благо нашої України!

*Редакція «Фармацевтичного журналу»
Колектив фармацевтичного факультету НМУ ім. О. О. Богомольця
Співробітники фармацевтичних кафедр НМАПО імені П. Л. Шупика
Фармацевтична спільнота України, друзі, учні, студенти*